

1453

Vénen (PI 6)

(ALDC, IX, 2057. Venen [PI 6])

Vénen deriva del llat. vg. *VENENT (en comptes del cl. VENIUNT), que en el tractament de la vocal de la desinència manifesta, en general, una diferència entre *-[en]*, del cat. occ., i *-[ən]*, del cat. or., coincidint amb les isoglosses respectives de *canten* (cf. mapa 1393) i que són un dels elements que marquen la macrodivisió del català en occidental i oriental (cf. *PALDC*, I, mapa 4, etc.). Les úniques diferències són *vé[n]an* 85, amb [a] en comptes de l'anterior

[ə], per influència de l'adstrat sard, i *ven[in]* 115, amb tancament extrem de [e].

Pel que fa al radical, cal notar el canvi de [e] tònica en [i] (*vinen*), per analogia amb les persones *vinc*, *vinga*, i la forma diftongada *vienen* 87, 94, d'encuny arag.

Vénen és la forma normativa des del *DOrt*, 1917 (*venen*, des de la darrera reforma ortogràfica).

